

uddannelse, de selv ønsker at tage. På den baggrund er det selvfølgelig klart, at Socialdemokratiet stemte imod Enhedslistens forslag i sin tid, og derfor er vi også sikre på, at Socialdemokratiet – og det er også allerede gjort klart i dag – vil stemme imod SF's genfremsatte forslag.

Det er naturligvis beklageligt, og vi kan kun fra Enhedslistens side sige endnu en gang: Vi støtter naturligvis dette lovforslag. Det har vi selv fremsat, det har SF genfremsat, det kommer sikkert igen og igen, og vi vil også stemme for det næste gang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det område, SF rører ved her, er jo bundet af et forlig mellem nogle partier, som Dansk Folkeparti godt nok ikke er iblandt. Men forliget medførte nogle stramninger, som har været omtalt tidligere, og som Dansk Folkeparti kunne støtte. Det kan vi stadig, og det betyder naturligvis også, at vi ikke kan støtte SF's forslag.

Vi synes, det er vigtigt, at der er en helt klar regel om, at når man modtager dagpenge, skal man reelt stå til rådighed for arbejdsmarkedet og også være aktivt jobsøgende. De skridt, der blev taget med de nævnte stramninger, ser vi som et skridt i retning af at få det princip fasttømret, og det, SF gør med dette forslag, er at tage et skridt væk fra de stramninger, der blev indført. Derfor er vores udgangspunkt et nej til SF's forslag, og det ser jo heller ikke ud til, at der er de store muligheder for, at det bliver vedtaget.

Man kan måske nære en stille undren over, at SF vælger dette tidspunkt at fremsætte forslaget på, når SF er vidende om, at der ikke vil være flertal for det her i Folketinget. Det virker lidt mere som et paradeforslag end som noget, SF har tænkt seriøst over og har haft en idé om at kunne komme igennem med her i Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Når man genfremsætter et forslag, kan det skyldes, at man tror, man kan få det vedtaget, og det kan også være, fordi man tror, at det, som er sket i tiden mellem en fremsættelse og en genfremsættelse, måske kunne gøre, at nogle var blevet klogere. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti kun fremsætter forslag, som de regner med at få flertal for herinde, og det skal jeg ikke blande mig i. Men vi tillader os altså at fremsætte forslag, uden at vi umiddelbart er sikre på, at der er flertal for det.

Når vi genfremsætter forslaget, hænger det sammen med, at konsekvenserne af det forlig, som regeringen lavede med De Konservative, og som andre partier tilsluttede sig, nu har vist sig endnu tydeligere.

Vi er blevet bebrejdet, at vi bruger nogle tal om, hvad der er sket med hensyn til kursister på daghøjskoler og lærerstudierende på aftenseminarier som argument i denne sammenhæng. Det er jo for at vise, at det havde en betydning, det, man gjorde. Det er sandelig da ikke, fordi vi vil opretholde daghøjskoler for daghøjskolernes skyld. Og det er da heller ikke, fordi vi vil opretholde aftenseminarier for aftenseminariernes skyld. Men hvis vi skal fortælle, hvilken virkning regeringens forslag havde, er den bedste måde, vi kan opgøre det på, at se på: Hvordan er kursisternes og de studerendes antal? Det har intet at gøre med, at vi siger, at vi skal opretholde institutionerne for institutionernes skyld.

Med hensyn til selve forslagens indhold vil jeg sige, at når vi foreslår, at man skulle kunne gå til undervisning om dagen, og det vil sige også på daghøjskoler, hænger det sammen med, at der er det meget ulogiske i det, at da vi vedtog daghøjskoleloven, sagde man herinde i Folketinget, at det skulle være mindst 30 timer men at regeringen så i bemærkningerne, da man vedtog stramningerne, skrev, at man kunne tage daghøjskoleophold på under 20 timer, for det kunne jo ikke lade sig gøre, og det var, som om Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet ikke havde talt sammen. Arbejdsministeren siger jo også, at det her er noget, man skal se i uddannelsessammenhæng.

Jamen det har været en kvalitet i dansk uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik tidligere, at man kunne tænke sammenhængende. Jeg ved godt, at det er to forskellige ministerier, men det burde ikke forhindre de to ministerier i at tale sammen.

Da vi sidst behandlede dette forslag, fik vi at vide, at man kunne kigge på, om man ikke kunne løse i hvert fald ét af problemerne, nemlig mulighederne for at tage aftenseminarium, selv om man kom i en arbejdsløshedssituation. Der pegede man på åben uddannelse. Det er nu konstateret, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre.

Så siger ministeren noget, hvor det var svært at forstå, hvad det præcis betød, men det var noget med, at man var villig til at kigge på det. Og så sagde ministeren: Men det er jo forligsstof. Ja, det er det indtil 1. januar. Den arbejds-